

č.j. 5 C 26/2015 - 50

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu v Domažlicích Mgr. Bohumila Kyvířová rozhodla v právní věci **žalobkyně Děti Země – Plzeň**, IČ: 64355527, se sídlem Plzeň, Thámova 1275/21, *zast. Mgr. Pavlem Černoousem*, advokátem se sídlem Praha 4, Ve svahu 531/1, **proti žalované České drůbeži**, IČ: 25212044, se sídlem Horšovský Týn, Velký Malahov 39, *zast. Mgr. Vojtěchem Fořtem*, advokátem se sídlem Domažlice, Vodní 90, **o splnění závazku ze smlouvy**

t a k t o:

- I. **Žalovaná je povinna** snížit kapacitu farmy nosnic ve Velkém Malahově (v areálu na pozemcích 524/3, 534/4 a 524/5 v k.ú. Velký Malahov) tak, aby nepřekračovala 210.000 kusů nosnic a to do jednoho roku od právní moci tohoto rozsudku.
- II. **Žalovaná strana je povinna** zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyně 15.152,- Kč splatných k rukám Mgr. Pavla Černoouse, advokáta se sídlem Praha 4 - Podolí, PSČ 147 00, Ve svahu 531/1, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako registrované občanské sdružení s oprávněním ochrany životního prostředí, ochrany zdraví a kvality života, podpory veřejnosti při ochraně životního prostředí a veřejného života, s oprávněním ekologické výchovy, osvěty a vzdělávání, ochrany práv spotřebitelů, ochrany práv zvířat a propagace alternativních, kulturních a uměleckých aktivit se domáhá na základě uzavřené smlouvy s žalovanou dne 16.1.2003 splnění povinnosti,

kerou na sebe žalovaná smlouvou převzala. Mimo jiné se jedná o dodržení kapacity chovu nosnic na farmě ve Velkém Malahově tak, že nepřekročí 210.000 kusů. Protože však žalovaná nedodrží tuto podmínku, docílila povolení a kolaudace další haly pro chov nosnic č. 2, kam zavedla další chov nosnic, domáhá se žalobkyně toho, aby žalovaná byla uložena povinnost omezit chov nosnic na smluvený limit 210.000 kusů, přičemž je jedno, zda budou nosnice chovány pouze v jedné hale, tak jako to bylo v době uzavření smlouvy nebo zda tento počet bude chován v obou halách. Žalobkyně poukazuje na to, že žalovaná porušila svůj smluvní závazek nepřekročit kapacitu 210.000 kusů nosnic i ten, podle kterého měla požádat o změnu již vydaných stavebních povolení pro stavbu farem tak, aby povolení byla v souladu s uvedenou maximální kapacitou a dále porušila smluvní závazek, že nebude usilovat o výstavbu a provozování dalších farem pro chov drůbeže. Žalobkyně dokládá svá tvrzení smlouvou ze dne 16.1.2003, výzvou ke splnění smluvních závazků a předžalobní výzvou, výpisem z rejstříku spolků, registračním listem se zakládací listinnou pobočky, stanovami občanského sdružení, výpisem z obchodního rejstříku, pokud jde o právní subjektivitu žalované společnosti, dále rozhodnutím o povolení haly pro chov nosnic č. 2, kolaudačním souhlasem s užíváním stavby, technickou zprávou ke stavbě haly č. 2 pro chov nosnic i rozhodnutím o povolení farmy pro chov nosnic týkající se zbudované haly 1, rozhodnutím o povolení zkušebního provozu haly pro chov nosnic č. 2 a dále pak články a internetovými informace předcházejícími době uzavřené smlouvy.

Žalovaná strana potvrzuje, že uzavřela smlouvu ze dne 16.1.2003 s tím, že nikdy neuvažovala o provozování pouze jedné haly, ale že i uzavřená smlouva, z níž byl vyškrtnut bod o smluvních pokutách a dále smlouva o zřízení věcného břemene na pozemek plánované třetí haly prokazují, že se počítalo s výstavbou druhé haly a chovu nosnic v této hale. Žalovaná dále namítá, že o změnu územního rozhodnutí žalovaná požádala, avšak nebylo o této změně dosud rozhodnuto a navíc výstavba haly č. 2 pro chov nosnic byla ze strany obce Velký Malahov odsouhlasena, a pak byla žádost o změnu územního rozhodnutí vzata zpět. Zároveň bylo požádáno o povolení stavby haly č. 2 a stavba byla posléze zkolaudována a vydáno povolení ke zkušebnímu provozu. Zároveň má žalovaná strana za to, že žalobkyně, která se staví jako ochránce přírody, pak touto žalobou v podstatě posílá 200.000 kusů nosnic na jatka, což by mělo být v rozporu s jí proklamovanou ochranou zvířat.

Při jednání poukazovala žalující strana na to, že uzavřená smlouva vychází ze dvou aspektů a to jak se se zvířaty, konkrétně s nosnicemi, nakládá, v jakém prostředí žijí, druhý aspekt znamená zátěž ve vztahu k okolí, i když podle veřejného práva by mohl být chov většího množství než 210.000 kusů přípustný, ale snahou žalobce je tyto zátěžové vlivy farmářského chovu na okolí minimalizovat. Z toho důvodu byla smlouva uzavřena a k tomu vedly i situace, o kterých se zmiňovaly novinové články v roce 2003. Zároveň žalující strana zdůrazňuje, že ještě dříve než žalovaná podala žádost o výstavbu druhé haly, vyjádřila žalobkyně nesouhlas s touto výstavbou a to v dopise ze dne 30.4.2010. Jinak žalující straně je

lhostejno, jestli bude žalovaná strana dodržovat počet kusů nosnic, které budou umístěny v jedné hale nebo ve dvou halách.

V mezidobí pak žalovaná strana podala žalobkyni výpověď smlouvy a to v dopise ze dne 17.6.2015, čemuž se žalující strana brání s tím, že výpověď je neúčinná, pokud jde o sjednaný závazek zdržet se určité činnosti, jestliže z jeho povahy nebo ze smlouvy vyplývá, že je časově neomezen. V podstatě stejnou úpravu neúčinnosti takové výpovědi předpokládá i § 1999 NOZ, jinak žalobkyně poukazuje na to, že jedním z důvodů, proč byla uzavřena smlouva, bylo i to, že tzv. klecová technologie pro chov nosnic je nejhorší možnou technologií z hlediska životních podmínek chovaných zvířat a žalobkyně pak vychází z toho, že tento klecový systém chovu nosnic je v rozporu se zákonem č. 246/92 Sb. na ochranu zvířat. Proto jedním z důvodů návrhu žalobkyně je i to, aby byl omezen počet slepic ustájených v nevyhovujících podmínkách. Zároveň žalobkyně je přesvědčena o porušování podmínek chovu i předtím, než došlo k rozšíření kapacity a právě rozšíření kapacity tohoto velkochovu nosnic má dopady na životní prostředí, čímž dochází k vážnému zatížení okolí drůbežárny hmyzem a zápachem. Tyto negativní jevy pak dokládá žalobkyně odkazem na články v novinách, příp. na webových stránkách, i když o tyto okolnosti nárok na omezení kapacity neopírá, pouze jím osvětluje důvody, které žalobkyni vedly k uzavření smlouvy v roce 2003. Právě na základě těchto zkušeností a ekologických postojů žalobkyni propagovaných byl vysloven nesouhlas se stavbou haly č. 2, ale především má žalobkyně za to, že je třeba důvody, pro které byla smlouva uzavřena, naplňovat a tudíž žalované je třeba povinnost omezení chovu nosnic na farmě ve Velkém Malahově uložit. Stanovisko nezměnila žalobkyně ani po výslechu svědka starosty obce Velký Malahov, z jehož výpovědi vyplynulo, že s žalovanou společností uzavřela obec Velký Malahov rovněž smlouvu a to v době budování první haly chovu nosnic, když žalovaná pak finančně přispívá do rozpočtu obce Velký Malahov v závislosti na zisku, takže obec Velký Malahov jako smluvní partner nemá důvod s rozšířením chovu nesouhlasit. O uzavřeném smluvním vztahu mezi žalobkyní a žalovanou však starostovi obce není nic známo.

Pro posouzení uplatněného nároku považuje soud za rozhodující smlouvu uzavřenou mezi účastníky 16.1.2003, když k uzavření této smlouvy byly obě strany jako právní subjekty způsobilé a to na základě registrace v příslušných rejstřících Krajského soudu v Brně, pokud jde o žalobkyni a Krajského soudu v Plzni, pokud jde o žalovanou. V této nepojmenované smlouvě uzavřené za účinnosti obč. zák. č. 40/64 Sb. si smluvní strany sjednaly omezení rozsahu kapacity farem pro chov drůbeže společností Česká drůbež a.s. a to v k.ú. Myslív v rozsahu 410.000 kusů kuřic a k.ú. Velký Malahov v rozsahu 210.000 kusů nosnic. Zároveň v bodu II.3 se žalovaná jako investor zavázala požádat o změnu vydaných povolení pro stavbu farem s uvedenými omezeními chovu tak, aby povolení byla v souladu s uvedenou maximální kapacitou. V bodu IV.3 se žalovaná jako investor zavázala dát Stavebnímu úřadu v Horšovském Týně podnět ke změně územního rozhodnutí pro chov nosnic v k.ú. Velký

Malahov tak, aby bylo v souladu s omezením počtu nosnic, tedy pokud jde o vypuštění hal č. 2 a č. 3 z projektu farmy. V článku VII.2 podepsaly smluvní strany platnost smlouvy na dobu neurčitou, dále se zavázaly nepřevádět práva a povinnosti na třetí stranu a to ani sukcesí s tím, že pro účely kontroly mohou zástupci sdružení vstupovat do prostor farmy v doprovodu statutárního zástupce investora a to i bez ohlášení s tím, že spory budou strany řešit především dohodou. Další rozhodující doklad pro posouzení tohoto vztahu je výzva ke splnění smluvních závazků sjednaných v bodě II.2, 3, 4 uvedené smlouvy a předžalobní výzva ze dne 13.2.2015 odvolávající se na stejné smluvní ujednání.

V tomto případě je zjevné, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva nepojmenovaná ve smyslu § 51 obč. zák. před novelou. Podle § 3028 NOZ platí, že pro právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti NOZ, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti zák. č. 89/2012 Sb. se řídí dosavadními právními předpisy. Na poměry mezi smluvními stranami tedy dopadají ustanovení § 491 a následujících a § 582 obč. zák. před novelou. Podle § 491 obč. zák. před novelou vznikají závazky zejména ze smluv tímto zákonem výslovně upravených; mohou však vznikat i z jiných smluv v zákoně neupravených (§ 51) a ze smíšených smluv obsahujících prvky různých smluv. Na závazky vznikající ze smluv v zákoně neupravených je třeba použít ustanovení zákona, která upravují závazky jím nejbližší, pokud samotná smlouva nestanoví jinak. Podle § 492 obč. zák. před novelou se ustanovení o závazcích, které vznikají ze smluv, použijí přiměřeně i na závazky vznikající na základě jiných skutečností upravených v zákoně, není-li zvláštní úprava. Podle § 494 obč. zák. před novelou **z platného závazku** je dlužník povinen něco dát, konat, něčeho se zdržet nebo něco trpět a věřitel je oprávněn to od něj požadovat. Žalující strana v tomto případě uplatňuje nárok z nepojmenované smlouvy, v níž se žalovaná strana jako podnikatelský subjekt věnující se chovu kuřic a nosnic zavázala provozovat farmy s chovem nosnic, jehož počet nepřesáhne 210.000 kusů v k.ú. Velký Malahov. Smlouvu uzavřela žalovaná strana v roce 2003 na dobu neurčitou, což nikterak nezpochybnila, ačkoliv v současné době tento závazek nepřekročit počet nosnic na farmě ve Velkém Malahově nedodrží. Podle § 582 obč. zák. před novelou platí, že je-li sjednána smlouva na dobu neurčitou, jejímž předmětem je závazek k nepřetržité nebo opakované činnosti nebo závazek zdržet se určité činnosti anebo strpět určitou činnost a nevyplývá-li ze zákona nebo ze smlouvy způsob její výpovědi, lze smlouvu vypovědět ve lhůtě 3 měsíců ke konci kalendářního čtvrtletí. Podle odst. 2 téhož ustanovení je však výpověď neúčinná ohledně závazku zdržet se určité činnosti, jestliže z jeho povahy nebo ze smlouvy vyplývá, že závazek je časově **neomezen**. Toto ustanovení je významné ve vztahu k výpovědi, kterou podala žalovaná strana do uzavřené smlouvy v roce 2003, když výpověď je datovaná 17.6.2015. Ze smlouvy uzavřené v roce 2003, v níž se žalovaná zavázala nepřekročit chov nosnic ve farmě ve Velkém Malahově nad 210.000 kusů je zřejmé, že tento závazek byl uzavřen do budoucna na dobu neurčitou tak, jako celá smlouva. Lze-li smlouvu podle § 582 vypovědět za stanovených zákonných předpokladů v 3měsíční lhůtě k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, pak k zániku smluvního závazku nedochází ve smyslu

§ 582 odst. 2 obč. zák. ohledně ujednání, podle kterého se žalovaná jako podnikatelský subjekt zavázala nepřekročit počet chovu nosnic nad 210.000 kusů. Jde tedy o závazek zdržet se chovatelské činnosti nad limitní kapacitu, přičemž ze smlouvy sjednané na dobu neurčitou je zřejmé, že tento závazek je časově neomezen. Ohledně tohoto smluvního ujednání tedy je výpověď ze dne 17.6.2015 neúčinná a je třeba na základě předpokladů „pacta sunt servanda“ zavázat žalovanou stranu k dodržení takto časově neomezeného sjednaného závazku. Proto soud žalované uložil povinnost, k níž se ve smlouvě v roce 2003 zavázala a to bez ohledu na vydaná stavební a kolaudační rozhodnutí ohledně další haly č.2 pro chov nosnic. Její zbudování povolené příslušnými orgány, byť v rozporu se smlouvou uzavřenou s žalující stranou, nemůže nahradit smluvní závazek žalované strany ohledně omezené kapacity chovu nosnic. Proto soud žalobě vyhověl.

Protože žalující strana ve sporu uspěla, má právo na náhradu nákladů řízení a to za vynaložený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení advokátem. Odměna pak náleží za 5,5 úkonu právní služby ve smyslu § 11 advok. tarifu a to za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby, za účast při jednání 1.6.2015 a 2.9.2015 za kvalifikované vyjádření ze dne 13.7.2015 a za předžalobní upomínku a to v rozsahu ½ úkonu, když tarifní hodnota je ve smyslu § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/96 Sb. 10.000,- Kč. Odměna pak podle § 7 činí 1.500,- Kč za úkon, takže právnímu zástupci vznikl nárok na odměnu ve výši 8.250,- Kč, k tomu pak náleží 6 režijních paušálů dle § 13 advok. tarifu po 300,- Kč, náklady za ztrátu času podle § 14 adv. tarifu a to 100,- Kč za každou jen započatou půlhodinu při cestě advokáta k procesnímu soudu a zpět, tj. za 5 hod dne 1.6.2015 ve výši 1 000,- Kč. a dále náhrada cestovného ve smyslu § 13 advok. tarifu, když výši určují prováděcí předpisy. Jedná se o použití osobního automobilu zn. Škoda Octavia s průměrnou spotřebou 5,7 l/100 km dne 2.9.2015 při ujetí 329 km, ceně paliva MN 36,10,- Kč/1 a cenou náhrady 3,70 Kč/1 km, takže cestovné představuje 1 894,- Kč. Cestovné k ú.j. dne 1.6.2019 při použití vlaku dle předložených jízdenek činí 438,- Kč a dále nárokuje zástupce storno poplatek 140,- Kč za zrušené jednání 15.7.2015, když jízdenky s časovým předstihem doložil. K tomu pak náleží 21 % DPH na základě osvědčení advokáta o plátcích daně ve smyslu § 14a advok. tarifu a § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem jde o náklady řízení ve výši 15 152,- Kč splatné k rukám advokáta dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů od jeho doručení písemně ve dvojím vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu. O případném odvolání by rozhodoval Krajský soud v Plzni.

Povinnosti uvedené ve výrocích tohoto rozsudku je možno vymáhat výkonem rozhodnutí.

V Domažlicích dne 02. září 2015

Mgr. Bohumila Kyvířová, v.r.
samosoudkyně

za správnost vyhotovení: *Eva Jurková*